

de Gelderse vallei

beeld: Cousin Media

**gedichten:
Michel Martinus**

mei 2017

1. de Valavond

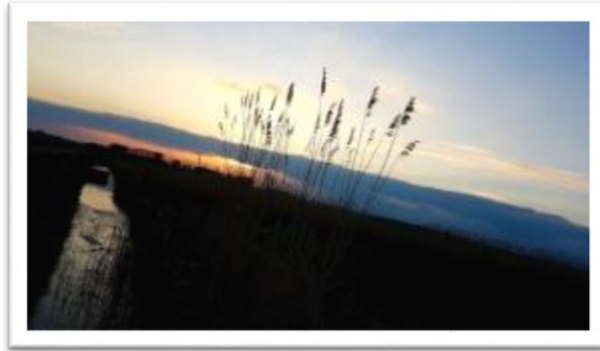

foto Cousin media

ik heb de dag in weelderig genot op de uitkijk over de vallei,
met verrekijker en camera doorgebracht.
De schoonheid van plek en stek vastgelegd, als de valavond aantreedt en
de deemstering valt, schiet ik het langzaam afnemend beeld met
de zonsondergang vol. Hoe schoonheid afneemt en ook weer
op deze veranderende plek ontstaat.

Nu wentel ik mij in de ongezegde Mares en sages over
dit tijdstip in het dal.

De Gelderse Vallei heeft vele mooie en interessante kanten,
kijk maar eens diep van buiten en diep van binnen,
je komt niet uitgekeken,
tussen Veenendaal en Rhenen.

3-5-2015
MM

2. de Rijntrap

foto Cousin media

De trap loopt vanaf Rijnstrand het land op,
dwars over de pas afgepaste akkers en landerijen.
Straks komen naakte en halfnaakte badgasten vanachter
ontwerpershand opgedraafd tegen de klok in.
Wij tellen andersom af en wachten ongeduldig het eerste
nafluiten en gezwaai of geschreeuw af.
Zwemmen en zonnebaden op de rivieroever zijn vervuld
van genot en vermaak, privé wordt niet veel als geheim
bewaakt, later pas intiemer gedeeld.

Hier aan het zomerwater ziet iedereen wie en wat er
dan deze imaginaire trap op en af komt.

Verhalen zijn veelal heet en ranzig van het zweet,
want ondertussen
ploegt de boer op zijn akkers voort.

3-5-2017

MM

3. belicht

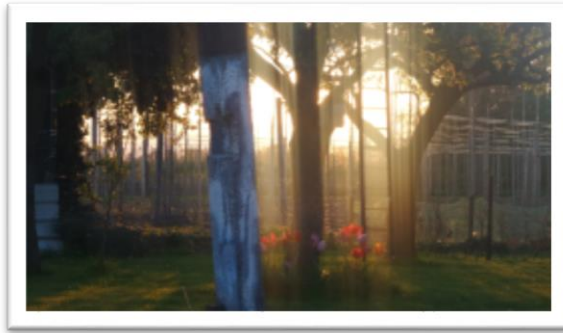

foto Cousin Media

hier in het natuurtuintje van mijn seizoenen heb ik het licht in mijn gedicht
gefilterd en geaccentueerd, aandacht tussen leven en dood,
een warm en helder, mystiek geschieden mee gedacht,
niet meer dan een blik lang en diep de tekens en symbolen in opkomende
ondergaande tijd verspreid.
Tweemaal daags wrijf ik het zonlicht fijn en wrijf het tussen mijn woorden.

Ik sta met een gelukkig gevoel te genieten van de mystieke,
door zon belichte plaatsen.

2-5-2017

MM

4.Lunchbank gedachten

foto Cousin media

ik heb deze dag op de Rhenense lunchbank doorgebracht en nagedacht, vreemd genoeg over twee historische dagen in het verschiets, want ook dit jaar weer staan Dodenherdenking en Bevrijdingsdag voor de deur, de ene dag zit vol erge, trieste en onvoorstelbare verhalen en de andere vol spannende en met heldenmoed gevulde verhalen en herinneringen.

Al snel zit ik tussen deze twee uitersten in.

Terwijl ik mijn lunchpakketje aanspreek, waaien mijn gedachten uit, naar de honger in de oorlog en naar de honger op dit moment in de wereld.

Ik krijg geen tweede hap meer door mijn keel,
er is een valse en misplaatste schaamte,
omdat zovelen eten ontberen en van de honger sterven.

Heel anders denk ik over de volgende dag de bevrijding,
hoe het toen is verlopen en we toch niet zoveel geleerd en voor de toekomst onthouden hebben, want even maak ik een lijst op van oorlogsgebieden,
op dit moment.

En opeens ligt het weer open mijn eerdere gedicht 'de Grebbergen'.
Ontdaan bijt ik in mijn hapklare boterham, als ik me verslik en luid
hoestend en proestend alleen op dit lunchbankje
tussen goed en kwaad piekeren blijf,
tussen deze twee dagen:

4/5 mei 2017

MM

5.Meloenpitten

foto Cousin Media

het lijkt lekkerder dan het is, als ik mijn tanden in een wafel karamel wil zetten,
laat ik misleid deze sappig zoete zomerverassing vallen en likkebaard
nog na van het al eerder weggevreten vruchtvlees.

Een knipoogselfie, als ik een mond vol zomerpitten,
in het rond spuug.

2-5-2017

MM

6.de ZZPER

foto Cousin Media

de jonge ondernemer heeft, achter zijn dichtgeschoven vitrages en gordijnen de stekker eruit getrokken de dood was kort, maar heftig vlak na de zeer volprezen en bejubelde geboorte, de kinderwagen voor deze jongste telg stond er nog en is nu met doodsbloemen een leven teruggezet.

De doop kwam snel, maar de dood was sneller en is veelzeggend voor de deur onbemand en leeg blijven staan.

Mislukt of failliet zeg je niet met bloemen,
maar de DOOD weer wel.

2-5-2017
MM

7. Kinderschoentjes

foto Cousin media

uit de oude doos met truitjes en broekjes, bij de spulletjes en speeltjes,
vond zij zijn verhaal in kleur zorgvuldig opgeborgen en voor later bewaard.

Hoe klein nog zijn eerste clownsvoetjes, de rode nep neus, de kleurige strik,
,vormden kleine Henk tot grote Pipo de Clown,
maar nu hij uit de eigen verhalen is gegroeid, bewaart hij voor zijn kinderen
goed gemutste belevenissen, naast grappen en grollen ook,
de tranen van een clown toen moeder zijn schoentjes voor het laatst liet zien.
Zo geeft hij zichzelf met een lach en een traan,
steeds verder door in de Gelderse Vallei.

3-5-2017
MM